

[Valdemar Thomsen.]

Kommentarer, som tyder i Retning af, at man ikke tager det særlig nøje med de Midler, man bringer i Anvendelse for at opretholde Hovedstadens Favørstilling. „Social-Demokraten“ skrev, at det ikke er en tiltalende Tanke at imødekomme Slagterierne ved at give dem et Statstilskud paa $2\frac{1}{2}$ à 3 Mill. Kr. Her har vi det, nu skal vi nok faa at høre, at nu skal Slagterierne, nu skal Landbruget igen have Statstilskud gennem den Overenskomst, der er opnaaet mellem Ministeren og Slagterierne! „Landbruget er saaledes stillet“, skrev Bladet, „at det maa kunne undvære Statstilskud paa dette Omraade.“ Som man vil forstaa, er den gamle, forløjede Paastand om Statstilskud til Landbruget i den Grad gaaet „Social-Demokraten“ i Blodet, at et saa naturligt og rimeligt Krav som Slagteriernes faar Bladet til at se rødt og til at indbilde godtroende Læsere, at Landbruget som sædvanlig forlanger Statstilskud. Intet er mere usandt! Enten maa de, der skriver „Social-Demokraten“, være ualmindelig daarligt begavede, eller ogsaa har de til Hensigt ved en løgnagtig Fremstilling at forgifte Forholdet mellem Land og By. Hvis der skal tales om Tilskud i denne Forbindelse — og det har jeg for øvrigt ikke noget imod, at der bliver —, saa bliver det Tilskud fra den lille Husmand til den velhavende Københavner. Det er nemlig fortrinsvis Husmændene, der feder Svin op, og det er af gode Grunde ikke Smaakaarsfolk, der spiser Svinekoteletter og andre fede Sager.

Det var en lille Prøve paa, hvordan „Social-Demokraten“s fromme Ønsker om national Samling og Samarbejde, og hvad det hedder alt sammen, mellem Land og By giver sig Udslag ved Vintertide. I Tiden forud for Sommerferien har Piben som Regel en anden Lyd, ja, den synes saamænd allerede at have faaet det. I en ledende Artikel i „Social-Demokraten“ i Dag spiller Redaktøren, trods den Skarns- streg, som jeg her har gjort opmærksom paa, forarget over, at Fællesbestyrelsens Formand, Hr. Byriell, ved Generalforsamlingen i Hammel forleden har talt om „en over for Landbruget fjendtlig Hovedstads- presse og om Kræfter, der arbejder paa at lægge os, der producerer, for Had omkring i vore Byer“. Redaktøren af „Social-Demokraten“ er nysgerrig efter at erfare, hvilke Hovedstadsblade det er, der er landbrugs- fjendtlige. Uden at gaa nogen for nær tør jeg betro „Social-Demokraten“, at den

er et af dem, og dens løgnagtige Anbringender om, at Landbruget forlanger Statstilskud, er Beviset for, at det forholder sig saadan. „Social-Demokraten“s Forargelse giver sig Udslag i, at den beskylder Hr. Byriell for at fremsætte demagogiske Paastande. Men naar man som i dette Tilfælde kan tage Bladet paa fersk Gerning, vil det ikke være vanskeligt at se, hvem det er, der fortjener at stemples som demagogisk.

„Politiken“ giver for øvrigt ikke „Social-Demokraten“ meget efter. I Bladets Leder — eller rettere sagt Vildleder — af Lørdag den 17. Januar insinuerer Bladet frimodigt, at den nuværende Flæskepris paa 2 Kr. 40 Øre i sin Tid blev fastsat i Overkanten af den daværende Pris, og at Slagterierne nu ønsker Prisen forhøjet i København for med den som Basis at fremsætte Krav om nye Prisforhøjelser i Provinsen, og saa fremdeles — Trip-Trap-Træsko. Efter slige Skrivelser kan man ikke fortænke Københavnerne i, at de betragter Slagteriernes Fællesbestyrelse og Landmænd i det hele taget som Fidusmagere, der kun tænker paa at udbytte Byerne. Over for disse giftige Anbringender var det paa sin Plads med en nærmere Redegørelse fra Slagterierne, og den fulgte da ogsaa omgaaende. Jeg skal her kort give en Oversigt over den, da jeg ikke synes, den falder helt sammen med den Redegørelse, som den højtærede Landbrugsminister gav her for et Øjeblik siden.

Hr. Byriell forklarer, at da Flæskeprisen i Efteraaret 1940 begyndte at stige, satte Slagterierne paa eget Initiativ Bom for Prisudviklingen ved en Notering paa 2 Kr. 40 Øre. Skulde Varen, siger Hr. Byriell i denne Redegørelse, have fundet sit eget Prisleje, vilde Noteringen dengang være kommet op paa 2 Kr. 60 Øre pr. kg. Over for dette tager „Politiken“s Fremstilling om en Pris i Overkanten og om Optrækkeri sig ikke særlig godt ud. Efter kort Tids Forløb blev der, forklarede Hr. Byriell, fastsat Prisstop paa 2 Kr. 40 Øre omfattende hele Landet. Her ligger efter min Mening Fejlen, der maa rettes. Det er nemlig noget, der siger sig selv, at Flæsk ikke kan sælges til samme Pris her i Hovedstaden som i Provinsen. Hr. Byriell gjorde forleden ved den omtalte Generalforsamling Rede for Sagen over for sine Andelshavere og sagde derefter bl. a., at Slagterierne skal betale Fragten til København:

„Vi skal betale alle Salgsomkostninger, herunder bidrage til, at deres dyre Kødby kan administreres og forrentes,